

FACULTATEA TRANSFRONTALIERA
ELEMENTE DE STRUCTURA A TEZEI DE MASTER
DOMENIUL DREPT

INTRODUCERE (3-5 pagini)

Introducerea este o secțiune ce oferă rațiunea și motivația cercetării și stabilește modul în care aceasta va fi realizată. Debutează, de obicei, cu un paragraf care să capteze atenția cititorului în legătură cu tema abordată și să creeze cadrul general pentru dezvoltarea subiectului. Se poate apela la citate sau afirmații generale despre necesitatea întreprinderii studiului. Surse de inspirație pentru realizarea acestui prim pas sunt studiile realizate în domeniul de interes ales. Lectura critică a acestora permite în același timp și documentare referitor la subiectul cercetat, precum și argumentarea propriei motivații.

Elemente obligatorii în *Introducere*:

1. Problema care va fi discutată.

Conține informații sintetice, descriptive despre problema studiată: ce concept/grup/proces este tratat în lucrare (ex. putere publică, mediu, o comunitate, relații de putere, o organizație, o instituție, un fenomen social etc). Scopul este de a informa cititorul despre problemă. Secțiunea despre relatarea problemei se termină cu formularea **unei teze**. **Corectitudinea și claritatea formulării tezei este importantă în dezvoltarea lucrării!**

Prin activismul lor pe scena mondială, multe celebrități au început să aibă un impact semnificativ asupra politicii, modelând agenda pentru o serie de probleme umanitare globale. În Statele Unite și Canada, există o confirmare empirică, potrivit căreia celebritățile au un efect pozitiv asupra dorinței tinerilor de a sprijini cauze specifice. În același timp, implicarea celebrităților în politică este criticată. Cât de active și cât de vocale ar trebui să fie din punct de vedere politic celebritățile în procesele de dezvoltare a societății?

Nu e neapărat necesar o formulare sub formă de întrebare. Ar putea fi și:

Implicarea celebrităților în politică este o expresie a activismului civic, cu impact benefic asupra dezvoltării societății. sau

Implicarea celebrităților în politică este o expresie a activismului civic, dar de cele mai multe ori acestora le lipsesc calități necesare pentru a fi un și un bun conducător.

2. Obiectivele lucrării.

Obiectivul principal indică ideea centrală de studiu, dar sub-obiectivele identifică problemele specifice pe care le propuneți să le examinați. Obiectivele studiului trebuie să fie clare și specifice. Fiecare sub-obiectiv ar trebui să delimiteze o singură problemă. De exemplu, dacă se dorește prezentarea și să argumentarea unui punct de vedere privind elucidarea unei probleme controversate

aparținând doctrinei, se va specifica clar care este punctul de vedere susținut și ce anume se intenționează a demonstra. Dacă se dorește introducerea unui nou concept, se va oferi o descriere a conceptului și se justifică de ce este necesară introducerea acestuia. Dacă scopul cercetării este extinderea unei cercetări existente deja, se vor menționa rezultatele urmărite și se va explica importanța acestora. Formularea tipică a unui obiectiv include obligatoriu un verb, de exemplu să asigure interpretarea teoriei x ..., să descopere dacă ...; să dovedească.....Prezentarea clară a obiectivelor arată că studenta/studentul are o viziune limpede asupra temei studiate și că știe exact în ce va consta contribuția cercetării. Obiectivele se pot prezenta și sub forma unor întrebări.

3. Semnificația studiului

Semnificația studiului este redată prin explicații privind contribuția acestuia la dezvoltarea domeniului. Există cel puțin patru modalități prin care poate fi realizat acest lucru:

- 1) contribuție la dezvoltarea teoriei,
- 2) propunere și explicarea unei soluții pentru problema de cercetare,
- 3) aplicarea unei metode inovatoare în cercetarea subiectului,
- 4) extinderea / dezvoltarea politicilor.

Una dintre aceste contribuții trebuie să fie identificată ca bază pentru elaborarea tezei și să fie „originală”. O lucrare este originală dacă:

- a) asimilează, expune în manieră personală și nuanțează informații științifice existente;
- b) ordonează, explică și/sau comentează informații teoretice existente (compilații, antologii, istorii);
- c) interpretează concepte sau teorii consacrate în domeniul dat;
- d) corectează sau combate una sau mai multe perspective teoretice expuse anterior de alți autori;
- e) promovează și susține o perspectivă proprie asupra unei chestiuni teoretice din domeniul dat;
- f) prezintă cunoștințele dobândite într-o manieră care nu a mai fost încercată.

4. Metodologia de cercetare.

Metodologia este esențială pentru a arăta cum intenționează studentul să abordeze tema aleasă, să folosească teoria / teoriile cunoscute și să atingă obiectivele propuse. Secțiunea de metodologie ar trebui să răspundă următoarelor întrebări:

- ce acțiuni se vor realiza pentru a lămuri întrebările de cercetare;
- ce pași trebuie parcurși pentru a testa ipoteza; la ce teste va fi supusă ipoteza;
- când se poate ști că a fost suficient testată pentru a o considera validată sau infirmată.

Este indicat ca în debutul acestei secțiuni să fie reamintită ipoteza și întrebările de cercetare. Ulterior, este necesar să fie prezentată strategia de cercetare propriu-zisă și, în detaliu, informații despre modul în care se va desfășura cercetarea. Această prezentare ar putea cuprinde, de exemplu, răspunsuri pentru următoarele probleme/teme:

- ce fel de informații sunt necesare, despre ce și de ce sunt necesare;
- ce fel de date sunt utile – date cantitative și/sau calitative;
- care sunt metodele de colectare a acestor date (interviu, analiză de document etc.)
- care sunt metodele utilizate (descriere succintă a metodelor);
- cum este procesată informația rezultată din date (aici va fi relevantă abordarea pe care aleasă cantitativă sau calitativă).

Pe scurt, această secțiune include:

- Descrierea metodelor de cercetare care ar putea fi utilizate pentru a testa ipotezele sau pentru a răspunde la întrebări. Alegerea metodelor va fi justificată.
- „Metodă” și „metodologie” nu reprezintă același lucru. „Metodă” se referă la tehnici specifice, iar „metodologie” se referă la poziția luată în calitate de cercetător.
- Dacă se utilizează o singură metodă, se vor descrie instrumentele de cercetare care vor fi utilizate în implementarea acesteia. Dacă trebuie folosite mai multe metode, descrierile detaliate a instrumentelor de cercetare se va regăsi în capitolele particulare ale cercetării.

5. Fundamentul teoretic al lucrării.

Fundamentul teoretic al tezei este reprezentat de o prezentare scurtă și clară a teoriilor și cercetărilor anterioare aflate în strânsă conexiune cu tema de cercetare. Sunt trecute în revistă cele mai relevante lucrări existente pentru tema abordată. Este precizată poziția teoretică adoptată în dezvoltarea temei. Această secțiune poate cuprinde și o parte destinată delimitărilor conceptuale și definirii termenilor-cheie sau a termenilor-specfici cu care se va opera, dacă este cazul. Prin această parte a proiectului de cercetare, studenta/studentul demonstrează de fapt cunoașterea domeniului și a problematicei cărora le este circumscrisă tema aleasă.

6. Prezentare generală a studiului (sau structurii tezei)

Această secțiune redă modul în care este structurată teza. Nu reprezintă doar descrierea succintă a capitolelor, dar și modul în care acestea sunt legate între ele. Este important ca în această schiță să se poată vedea cum va fi realizat scopul / obiectivul de bază al cercetării.

Sugestii: introducerea trebuie aliniată concluziei. Introducerea poate fi revizuită pe parcurs. Scrierea concluziilor începe în aceeași zi cu scrierea Introducerii. De fiecare dată când se lucrează asupra *Introducerii*, se are în vedere și capitolul de *Concluzii*.

CAPITOLELE TEZEI

În funcție de natura tezei, capitolele pot lua forme diferite. Cu toate acestea, funcțiile lor sunt întotdeauna aceleași:

Cele mai comune patru elemente ale capitolelor sunt:

- Stabilirea unui context pentru a localiza un studiu în timp, locație sau cultură.

- Identificarea teoriei, descoperirilor și dezbaterilor actuale, inclusiv o evaluare a celor mai utile și mai relevante pentru subiectul tezei, precum și o nominalizare a lacunelor din literatură.
- Înțelegerea subiectului cercetat, evidențierea aspectelor pozitive, cât și a limitelor / provocărilor / problemelor existente;
- Studiu focalizat realizat student sau de alții pentru a clarifica problema de cercetare și a prezenta propria contribuție la dezvoltarea domeniului (a se vedea p.3, Semnificația studiului).

Fiecare capitol începe din pagină nouă (doar capitolul, nu și secțiunile). În debutul fiecărui capitol este recomandat o mică introducere care conține ideea de bază ce va fi dezvoltată.

Primul capitol se concentrează pe definirea conceptelor, prezentarea cadrului teoretic al problemei. Acest capitol trebuie să cuprindă:

- o sinteză critică originală a teoriilor clasice și recente din domeniu
- referințe la autorilor consacrați
- informații din studii recente
- analiza implicațiilor practice ale teoriilor enumerate (cât de bine se susțin teoria și practica?)

Se va utiliza bibliografie relevantă care să fie citată corect. Argumentele trebuie să aibă fluentă logică și corecte științifice. Capitolul referitor la cadrul teoretic poate ocupa maximum 1/3 din numărul total de pagini a lucrării de licență/disertație (fără a lua în calcul anexele).

Capitolele II și III vor răspunde obiectivelor / întrebărilor de cercetare formulate.

Fiecare dintre întrebările de cercetare formulate poate deveni un capitol separat în sunt prezentate rezultatele culegerii și analizei datelor și informațiilor. Se va urmări punerea în legătură a temelor, conceptelor și lucrurilor descrise în recenzarea studiilor și teoriilor existente, cu obiectivele asumate, ipotezele sau întrebările enunțate și cu propriile voastre date.

Pentru a crește impactul vizual, datele empirice culese se pot transpune în reprezentări grafice, statistici, tabele – după caz.

Concluziile lucrării

Concluziile lucrării se redactează separat. Se va relata, (la timpul trecut) ce temă, întrebări, teorii, date s-au folosit în lucrare. Capitolul concluzii conține câteva paragrafe, formate din enunțuri concise despre:

- Stadiul actual al cunoașterii temei abordate, pe plan mondial și național.
- Punctele de vedere referitoare la problemă.
- Elementele de noutate teoretico-metodologică aduse în studiul efectuat.
- Aplicativitatea rezultatelor.
- Limitele investigației.
- Posibilele direcții de urmat în cercetările viitoare.

O concluzie bună oferă un rezumat al ideilor pe care le împărtășește autorul, arată poziția și observațiile acestuia în raport de problema discutată, accentuează cheie, pertinent și relevant: cu ce rămânem în esență după ce citim această lucrare?

STILUL DE REDACTARE

Stilul de redactare al tezei trebuie să fie clar și didactic: sobru, simplu, neafectat, fără să urmărească alte scopuri decât ordinea și claritatea. Ordonarea ideilor, a tezelor ajută la înțelegerea mesajului. Trecerea de la o temă la alta poate fi marcată prin numărătoarea paragrafelor în cadrul capitolelor. De obicei, pentru a sublinia continuitatea ideilor, se folosesc cuvinte care arată tranziția temporală (următorul aspect ce va fi discutat...; după cele arătate se impune...; apoi vom analiza...), legătura cauză-efect (consecință a acestui fapt...; decurge logic din datele...; rezultă de aici...), asocierea ideilor (în plus, luarea în considerare și a...; în asociere cu factorul...; similar acționează și...) sau disocierea lor (contrar celor arătate...; invers acționează...; dar; totuși; deși; cu toate că...)

Trecerile abrupte pot fi netezite prin utilizarea corectă a timpului și diatezei verbelor. Se recomandă timpul prezent și diateza activă. În ceea ce privește diateza, este recomandabilă formularea la diateza activă.

Ex: William J. McGuire (1986) a constatat că anumite categorii sociale sunt subreprezentate în mass media...

Formularea la diateza pasivă nu este recomandabilă:

Constatarea că anumite categorii sociale sunt subreprezentate în mass media a fost făcută de către William J. McGuire (1986).

Pentru prezentarea datelor se va folosi timpul trecut, pentru discutarea lor timpul prezent:

Ex. Russel Fazio și Mark P. Zanna (1981) au examinat relația dintre accesibilitatea și consistența atitudinilor. Cunoașterea acestei relații ne ajută să prevedem reacțiile comportamentale.

Particularitățile generale ale stilului sunt proprietatea, claritatea, concizia, varietatea, eficiența, eufonia, naturalețea, expresivitatea, eleganța, originalitatea. A avea stil înseamnă a avea și „proprietatea” termenilor, adică utilizarea corectă a cuvintelor atât în ceea ce privește forma, cât și sensul lor.

ASPECTE TEHNICE:

1. **Volum: 50-60 pagini.**

2. **Margini și format text**

Format: A4, cu marginile: Sus - 2, 0 cm, jos - 2,0 cm, Stânga – 3 cm, dreapta - 2 cm.

Text: font Times New Roman (TNR), 12 pt, la un rând și jumătate, primul rând aliniat cu 1,27 cm., aliniere stânga-dreapta (en.Justify), caractere românești (diacritice).

3. Titluri și subtitluri

Titlul fiecărui capitol se va redacta cu TNR 14 pt., bold, stânga-dreapta (Justify), Subcapitolele se vor redacta cu TNR 12 pt., bold, stânga-dreapta (justified). Înainte și după fiecare subtitlu se lasă un rând liber.

4. Figuri și tabele

Explicațiile și numărul figurii se scriu sub figură.

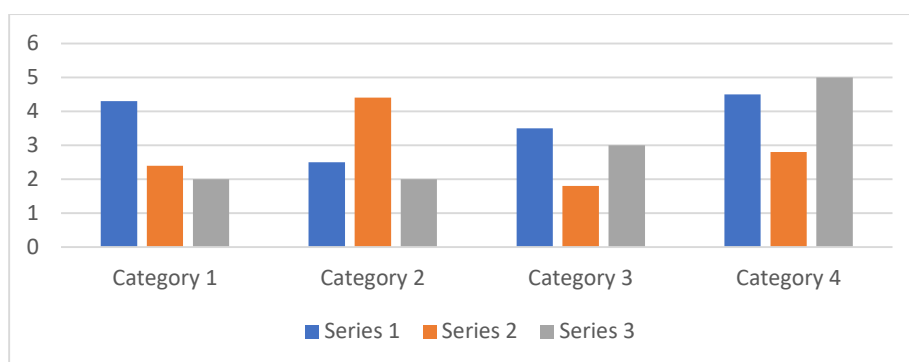

Figura 1. Xccccbn nmmnm mmok. Sursa: prezentare proprie

Explicațiile și numărul tabelului se scriu deasupra tabelului:

Tabel 1. Nnnjjjkjk kkkkhi dghkll

Bhhjhjkjk	Hllşjkkj	Jkllşşş

Sursa: Anuarul statistic al României, 2019

5. Sistemul de citare

În redactarea lucrării se va folosi sistemul de citare a surselor bibliografice recomandat de Academia Română. (a se vedea <https://redactareacademica.wordpress.com/2015/05/24/stilul-de-citare-al-academiei-romane/>).

În acest sistem, sursele bibliografice la care se face referire în text sunt citate cu ajutorul notelor de subsol. Referințele bibliografice se redau în limba în care au fost publicate în original, fără a fi traduse.

Exemplu: [...] Este o chestiune pe care politologul român Mattei Dogan o prezintă atât în studiile sale interbelice, cât și în lucrările recente¹.

¹ Mattei Dogan, *Comparații și explicații în știința politică și în sociologie*, Editura Institutul European, Iași, 2010, pp. 241-261.

6. Utilizarea prescurtărilor latinești

op.cit. – lucrarea deja citată (cu referire la prima mențiune a sursei în cauză);

idem sau id. – având sensul de „același”, se folosește pentru a nu repeta numele autorului;

ibidem sau ibid. – având sensul de „în același loc”, se folosește pentru a indica fie același loc (inclusiv aceeași pagină), fie același loc, dar la o pagină diferită.

¹ Anton Carpinski, Cristian Bocancea, *Știința politicului. Tratat*, Editura Universității „Al. I. Cuza”, Iași, 1998, p. 100.

² *Ibidem*, p.102.

³ Lucian D. Petrescu, „Concepția lui Nicolae Titulescu în problemele dezarmării și definirii agresorului”, în *Mari figuri ale diplomației românești: Nicolae Titulescu*, Aurel Dumă (coord.), Ed. Politică, București, 1982, p. 158, *Ibid.*, p. 159.

⁴ Anton Carpinski, Cristian Bocancea, *op.cit.*, p. 112

În cazul în care sunt citate mai multe lucrări ale aceluiași autor, citările ulterioare, dar neconsecutive vor menționa o parte din titlurile lucrărilor.

¹ Daniel Șandru, „Ideological aspects in Petre Andrei's political sociology”, *Transilvania*, Nr. 11, 2011, p. 32.

² Daniel Șandru, *Reinventarea ideologiei*, Editura Institutul European, Iași, 2010, p. 215

³ Daniel Șandru, „Ideological aspects...”, p. 35

⁴ Daniel Șandru, *Reinventarea...*, pp. 194-195.

7. Anexe

Anexele se numerează, li se dă titlu și se includ în finalul lucrării, după **Referințe bibliografice**.

8. Redactarea referințelor bibliografice

Referințe bibliografice

La finalul lucrării vor fi trecute toate resursele utilizate, în ordine alfabetică.

Exemplu:

Bărbulescu, I. Gh., *Uniunea Europeană. Politicile Extinderii*, București, Tritonic, 2006.

Dolghi, D., „Abordări teoretice ale construcției europene”, în: Vasile Pușcaș, Adrian Ivan (coord.), *Regiune și regionalizare în Uniunea Europeană*, Cluj-Napoca, Institutul Cultural Român, 2004. pp.11-37

Ivan, A. *Perspective teoretice ale construcției europene*, Cluj-Napoca, Ed. Eikon, 2003.

Profîroiu, M., Turturean, M., „Reforma administrației publice locale. Cazul României”, *Economia teoretică și aplicată*, vol.7, Nr.2, 2006, pp.55-64.

*** The European Social Fund in France. Disponibil on line: <http://www.travail.gouv.fr/>, accesat la data de 02.10.2008.

*** Gestionarea frontierelor externe. [Fișe descriptive despre Uniunea Europeană](#). *Parlamentul European*, 2019. <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/ro/sheet/153/gestionarea-frontierelor-externe>

Nota bene!

Orice resursă identificată virtual, are date de identificare – un autor, un titlu. Nu se vor trece doar link-urile! Exemplu:

Gresit	Corect
https://www.openpolitics.ro/autonomia-teritoriala-in-romania-luata-in-serios/	Borbáth, E. Autonomia teritorială în România luată în serios. Disponibil on line: https://www.openpolitics.ro/autonomia-teritoriala-in-romania-luata-in-serios/ , accesat la 10.04.2020.
https://en.wikipedia.org/wiki/Celebrity_influence_in_politics Chiar dacă e Wikipedia, la final, sunt trecute resursele utilizate. Pot fi cautate sursele originale. Astfel se asigură veridicitatea lor.	Elliott, Anthony "Celebrity and Political Psychology: Remembering Lennon". <i>Political Psychology</i> . 19 (4): 1998, 833–852. doi:10.1111/0162-895x.00133. JSTOR 3791877
https://www.researchgate.net/publication/304169688_Institutia_autonomiei_locale_in_constitutiile_tarilor_comunitatii_statelor_independente_CSI_o_analiza_comparata_The_institution_of_local_autonomy_in_the_Commonwealth_of_Independent_States'_constitutio	Cornea, S. Instituția autonomiei locale în constituțiile țărilor Comunității Statelor Independente (CSI): o analiză comparată, <i>Revista Transilvană de Științe Administrative</i> 1 (38) / 2016, pp. 3-19.
https://books.google.ro/books?id=-1veBgAAQBAJ&printsec=frontcover&hl=ro&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false	Salat, L., Constantin, S., Osipov, A., Székely, I.G. <i>Autonomy arrangements around the world: a collection of well and lesser known cases</i> , Cluj-Napoca: Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale, 2014.
https://www.caleaeuropeana.ro/editorial-ionut-stroe-autonomia-teritoriala-pentru-minoritatile-nationale-o-norma-de-drept-comun/	Stroe, I. Autonomia teritorială pentru minoritățile naționale – o norma de drept comun? Disponibil on line: https://www.caleaeuropeana.ro/editorial-ionut-stroe-autonomia-teritoriala-pentru-minoritatile-nationale-o-norma-de-drept-comun/ , accesat la 10.04.2020.
https://www.europarl.europa.eu/factsheets/ro/sheet/153/gestionarea-frontierelor-externe	Gestionarea frontierelor externe. Fișe descriptive despre Uniunea Europeană . <i>Parlamentul European</i> , 2019. https://www.europarl.europa.eu/factsheets/ro/sheet/153/gestionarea-frontierelor-externe

Documentul word se va denumi cu Numele studentului, inițială Teza licența

Orice noua expediere a documentului către profesorul coordonator se va redenumi cu data la care a fost expediat. Ex: Munteanu T_Teza licenta_20.01.21

Cuprins (model)

INTRODUCERE.....	3
CAPITOLUL I CONCEPTE DE BAZĂ PRIVIND STATUL BUNĂSTĂRII	
1.1. Noțiunea de stat al bunăstării.....	7
1.2. Politica socială.....	x
1.3. Vulnerabilitățile statului bunăstării.....	y
CAPITOLUL II ASISTENȚA SOCIALĂ ÎN ROMÂNIA	
2.1. Apariția și evoluția asistenței sociale în România.....	yy
2.2. Forme de asistență socială: venitul minim garantat.....	yy
2.3. Aspecte legale și administrative privind venitul minim garantat	yy
CAPITOLUL II SUSTENABILITATEA AJUTOARELOR SOCIALE	
3.1. Profilul social al asistaților social în România.....	yy
3.2. Efectele adverse ale politicilor de protecție socială	yy
3.5. Percepții privind ajutorul social în România.....	yy
3.3. Soluțiile autorităților locale privind reducerea numărului de asistați sociali	yy
3.4. Metode practici pentru diminuarea dependenței de serviciile sociale.....	yy
CONCLUZII.....	yy
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE.....	yy

